

شخصی هنرمند است؛ هنرمندانی در جامعه ما زیسته‌اند به دلیل شرایطی که در آن وجود دارد با معارف اسلامی آشنا هستند. این آشنایی از کودکی به درک در بزرگ‌سالی رسیده است و در نهایت به ایده‌پردازی برای تولید اثر درباره سیره و زندگی ائمه معصوم (س) کمک کرده است. به گفته

«لافتی الاعلی لاسیف الاذوقالفار» اثر امیرشجاعی

قوی‌اندام شرایط اقتصادی و گرانی مواد اولیه مجسمه‌سازی باعث شده خیلی از هنرمندان مجسمه‌ساز ایده‌های مذهبی‌شان را در حد طرح و روی کاغذ نگه دارند. این هنرمند می‌گوید: مجسمه‌سازی همانند بسیاری از هنر‌ها نیست. برای نهایی شدن اثر، هنرمند باید هنرینه‌های مازادی را صرف کند که از این شرایط اقتصادی از توانش خارج است. همین می‌شود که هنرمند کمتر به سراغ سوزه‌هایی که علاقه دارد می‌رود و منتظر

اگر سفارش دهنده در طرح و ایده نظر

خودش را اعمال کند و به هنرمند اجازه هم مجبور است اثری خلق کند که ایده جذابی نداشته باشد و طرحی تکراری را کار کند. اگر به هنرمندی که می‌خواهد در زمینه معارف اسلامی اثر تولید کند، اجازه داده شود دانسته‌ها و مطالعاتش را از فیلتر ذهنی خود عبور دهد، نتیجه کار بهتر خواهد شد.

روز پنجشنبه					
نام فیلم	لیلی با من است یک شب	پارسیان	بازار محلی	بازار بزرگ شماره ۱۳	خانه کبک و کوفته‌ی سرد
شبه	چهار	نمایش	نمایش	نمایش	چهار
ساعت	۱۰:۳۰	۱۱	۱۳	۱۴	۲۰:۴۵

روز جمعه					
نام فیلم	استانگانه سینمایی سالیوت ۷	صوفی خجسته‌من	لیلی با من است دو	رادو انداز	گزارشگر ویژه
شبه	یک	دو	سه	سه	نمایش
ساعت	۱۰:۳۰	۸	۱۰	۱۳:۳۰	۱۵

روز شنبه					
نام فیلم	چطور از هاتونو دیدید آموزش فیلم‌سازی	غایب دیگر	زرد قناری	عینک دودی	داستان اسباب بازی ۴
شبه	دو	سه	سه	چهار	سه
ساعت	۸	۹	۱۰	۱۳:۳۰	۱۴

رد می‌شود. چون آن‌ها اعتقاد دارند داستان‌های او دیگر جذاب نیست.» که داستان فیلم را شکل می‌دهد. دیگر فیلمی که با محوریت روزخبرنگار روی آنتن می‌رود «حباب» نام دارد. این اثر به کارگردانی «کریم سربخش»، جمعه ساعت ۱۶:۰۰ از شبکه یک پخش خواهد شد. «حباب» روایتگر داستان بهروز افروز، خبرنگار است در یک سفر کاری به کشور اکوادور بروند که در آن کشور جنگ و آشوب و شورش مسلحانه غیراستاندارد به کشور، روبه‌رو می‌شود.

نمایی از فیلم سینمایی «عینک‌دودی»

بازیابی اعتماد به نفس در تئاتر

گفت‌وگوی آنلاین درباره تئاتر معلولان با قطب‌الدین صادقی

محمدعقب‌سروز

در واپسین ساعات از دومین روز کاری جشنواره تئاتر افراد دارای معلولیت که به صورت مجازی در مشهد برگزار می‌شود، محمد مداح حسینی (کارشناس تئاتر و پژوهشگر هنر) به صورت حضوری میزبان قطب‌الدین صادقی (کارگردان تئاتر و استاد دانشگاه) بود که این گفت‌وگو در اینستاگرام به صورت زنده پخش می‌شد. صادقی در حاشیه این جشنواره و در حالی که به نظر می‌رسید رویداد مذکور، برخلاف اهمیت زیادش در عرصه فرهنگ، چنان‌که باید و شاید دیده نشده، درباره موضوعات مختلف این شاخه از تئاتر صحبت و خاطرات جالبی را مطرح کرد.

مداح حسینی گفت‌وگو را با معرفی قطب‌الدین صادقی اشاره‌ای به آشنایی دیرینه‌اش با این هنرمند باسابقه تئاتر کشورمان، آغاز کرد و به عنوان نخستین سؤال از صادقی درباره شرایط موجود و بیماری کرونا پرسید که با پاسخ امیدبخش مهمانش روبه‌رو شد. صادقی اظهار امیدواری کرد که این شرایط به‌زودی تغییر کند و گفت: برخلاف شرایط کنونی که بر مردم جهان تحمیل شده، هنرمندان عرصه تئاتر و بالأخص توان‌خواهان هنر دوست دارای معلولیت باید خودشان را با وضعیت پیش‌آمده وفق دهند و بدون عقب‌نشینی کردن، فعالیت‌های خود را پیگیری کنند. همچنین به تحسین سازمان بهزیستی برای مدیریت و برگزاری این رویداد پرداخت و آن را گامی مؤثر در عرصه فرهنگ توصیف کرد.

در بخش بعد، مداح حسینی به تشریح دو نظر به در باب تئاتر معلولان پرداخت و نظر صادقی را درباره آن‌ها جویا شد. بر اساس توضیحات مداح‌حسینی، در این زمینه دو دیدگاه وجود دارد که اولی تئاتر معلولان را یک فعالیت صرفاً آموزشی تلقی می‌کند و دومی تفاوت مهمی بین این عرصه با دیگر گونه‌های تئاتر قائل نیست و مشخصه معلولیت هنرمندان در این حوزه را یک امر عارضی و فرعی می‌داند. صادقی در پاسخ به این پرسش بر مشخص بودن و پایبندی به اهداف مشخص شده در تئاتر معلولان تأکید کرد و توضیح داد که ما پیش از هر چیز باید به اهداف خاص در این عرصه و تفاوت آن‌ها با حوزه‌های دیگر تئاتر توجه داشته باشیم. او در ادامه به گسترش کمی و پیشرفت هنری آثار جشنواره تئاتر افراد دارای معلولیت که از اوایل دهه ۸۰ به همت سازمان بهزیستی برگزار می‌شود، اشاره کرد و آثار این رویداد فرهنگی بزرگ را مثبت ودرخور توجه ارزیابی کرد. صادقی همچنین به یک نمونه خارجی از تئاتر هملت اشاره کرد که بازگرائش با ویلچر به ایفای نقش پرداخته بودند و توضیح داد که اگر تفاوت‌های روش کار در تئاتر افراد دارای معلولیت به خوبی لحاظ شود، اجرای تئاتر با این شیوه هم دور از ذهن نخواهد بود.

در ادامه، مداح‌حسینی به مقاله‌ای با عنوان «اقتصاد در تئاتر ایران» اشاره کرد که قطب‌الدین صادقی در آن به ارائه تقسیم‌بندی انواع تئاتر پرداخته است. بر اساس همین مقاله، مداح‌حسینی از جایگاه تئاتر هنرمندان دارای معلولیت در تقسیم‌بندی مذکور سؤال کرد. قطب‌الدین صادقی نگارش این مقاله در سال‌های دور را دلیلی بر به وجود آمدن تغییرات فکری در تقسیم‌بندی انواع تئاتر دانست و توضیح داد که اگر امروز قصد نوشتن آن مقاله را داشته

باشد، تئاتر افراد دارای معلولیت را در دسته جدیدی با عنوان «تئاتر کاربردی» قرار خواهد داد.

سپس مداح‌حسینی درباره نحوه ارزیابی تئاترهای این جشنواره و سنجش قطب‌الدین صادقی در مقام داور، برای انتخاب برترین‌ها، سؤال پرسید و صادقی در پاسخ، بر اهمیت مطرح شدن دغدغه‌های اصلی معلولان در این تئاترها تأکید کرد. او در ادامه به نقش تئاتر در افزایش اعتمادبه‌نفس معلولان، احیای غرور این عزیزان و دور کردن توان‌خواهان از انزوا- با تمجید از ایشان در رویدادهای فرهنگی- اشاره کرد و با ذکر خاطراتی از تجربه‌های خودش توضیح داد که جشنواره‌هایی از این دست باید از یک طرف افراد دارای معلولیت را به چشم هنرمند ببینند و از سوی دیگر، با آموزش و ارتقای فرهنگ، افکار عمومی را در قبال این افراد تصحیح کنند تا احترام جایگزین ترحم شود.

صادقی، ضمن سستایش فعالیت‌های مرحوم عزت‌ا… انتظامی در این زمینه، خاطره بسیار جالبی نقل کرد که بر اساس آن، دختری که از زمان تولد با معلولیت روبه‌رو بوده و توانایی ایستادن نداشته، با دیدن استاد انتظامی از شوق آمده و در نتیجه این هیجان مثبت، از روی صندلی چرخ‌دار برخاسته است. صادقی در ادامه، با تأکید بر نقش تئاتر در افزایش عزت نفس افراد دارای معلولیت و کمک به ایشان برای کنار آمدن با مشکلات، از موضوعات دیگری همچون محدود بودن انواع مختلف تئاتر در ایران طی سنسال‌های گذشته به دلیل زینست سنتی، هدایت شدن این هنر به مسیر درست در سال‌های اخیر، نقش آموزشی تئاتر برای افراد دارای معلولیت فرهنگ‌سازی، لزوم مهیا شدن شرایط فعالیت هنری برای معلولان ذهنی و… صحبت کرد و به ذکر خاطرات و انتقال تجربه‌های خودش در طول سال‌های طولانی حضور به عنوان داور در جشنواره تئاتر افراد دارای معلولیت پرداخت.

روزنامه شهراמיד ورزشک

شماره ۱۶پنجشنبه ۱۳۹۹۱۳۱۳شماره ۳۷۱۱

۱۵
SHAHRAANNEWS.IR

فرهنگ و هنر

سازهای هنری ویژه محرم و صفر مشخص شد

نتایج فراخوان طراحی سازهای هنری موقت ویژه محرم و صفر اعلام شد. صدرا یوسفی، معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد دراین‌باره توضیح داد: ۲۹ هنرمند تعداد ۱۲۶ اثر را برای شرکت در فراخوان طراحی سازهای هنری موقت ویژه محرم و صفر، به دبیرخانه این جشنواره ارسال کردند.از این تعداد آثار دریافت شده، ۱۶ اثر برای اجرا در این ایام انتخاب شدند.به گفته او طراحی قابلیت‌های جدید و خلاقانه برای آدین‌بندی وفضاآرایی در ایام عزاداری محرم و صفر، تولید آثار سازه موقت شهری برای نصب در معابر، میادین و محوره‌های اصلی شهر از اهداف مهم این رویداد فرهنگی و هنری بود.لازم به ذکر است، الهه حساری، جعفر خلیلی، حبیبه موسوی چرندابی، علی لایقی، فرید رحبازاده، مصطفی میرزایی، نفیسه خوش‌اندام، هاشم شفیعی، التاز بی‌گناه، رویا تمدن، معصومه گنجی، پریسا عطاپور و ملیحه تمدن هنرمندانی هستند که به عنوان نفرات برتر این فراخوان معرفی شدند.

درخشش خراسانی‌ها در جشنواره نقالان علوی

آیین اختتامیه چهارمین جشنواره برده‌خوانی و نقالی غدیر-نقالان علوی درحالی‌روز سه‌شنبه ۱۴ مرداد برگزار شد که نام هنرمندانی از استان خراسان رضوی نیز در میان آن‌ها دیده می‌شود. در ابتدای مراسم حمید شاه‌آبادی معاون صدای جمهوری اسلامی ایران گفت: این جشنواره در شرایطی برگزار می‌شود که شاید از منظر خیلی‌ها ه‌روقتی که در شان نقالی باید باشد در آن نیست اما فراموش نکنیم جشنواره گلخانه‌ای است تا این نهال کوچک در آن باقی بماند و تلاشی برای شناسایی استعدادهاست.حمیدرضا افتخاری مدیر رادیو نمایش که در برگزاری این اختتامیه همکاری داشت نیز در سخنان کوتاهی بیان کرد: ما پیش از این توانستیم میزبان هنرمندانی باشیم که به یاد مولا لاک‌آبی کرده بودند. سال گذشته نمایش‌های کوتاه رادیویی را با یاد امام علی (ع) و ولایت برگزار کردیم و امسال که کرونانگذشت آن جشنواره برگزار شود، این جشنواره برگزار شد.در پایان از برگزیدگان بخش‌های مختلفی تقدیر شد. در بخش رادیویی نعت‌خوانی و منقبت‌خوانی از حسین قلاش از خراسان رضوی تقدیر شد و هادی حسن‌آبادی دیگر هنرمند خراسانی در رتبه دوم قرار گرفت. لوح، جایزه و سردیس مرشد ولی ا… ترابی به سیدمرتضی آل احمد، عباس دروکی و سیدمرتضی ناظمی از خراسان رضوی رسید.

یک جایزه نمایشنامه نویسی سهم مشهد از «سرو»

آیین اختتامیه و اهدای جوایز نخستین جایزه بزرگ «سرو» و تجلیل از برترین‌های حوزه تئاتر مقاومت درحالی سه‌شنبه شب برگزار شد که نمایش «باغ خونی»از مشهد توانست جایزه‌بخش نمایش‌نامه‌نویسی را از آن خود کند. این نمایش در ۵ بخش از جمله بهترین بازیگری مرد برای کامران قنقی، بهترین کارگردانی برای امیر بشیری، بهترین نمایش‌نامه‌نویسی برای محمد نقایی، بهترین موسیقی برای بهژاد خجسته‌وبهترین نمایش‌کنندیدای دریافت جایزه شد.میود که در نهایت با یک جایزه بهترین نمایشنامه به کار خود پایان داد. پیش از اعلام نتایج این رویداد نیز سیدمجتبی حسینی معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد به ایراد سخن پرداخت و آماری از میزان استقبال هنرمندان از نمایش‌هایی با محوریت دفاع مقدس مطرح کرد.در سال ۹۷ بیش از ۷۰۰۰ نمایش روی صحنه رفت که از این میان سومین رتبه به لحاظ تعداد به نمایش‌هایی با موضوع دفاع مقدس اختصاص داشت. همچنین در سال ۹۸ که بامشکلات ناشی از کرونا روبه‌رو بودیم بیش از ۶۰۰۰نمایش روی صحنه رفت که باز هم از این میان سومین رتبه به آثاری با موضوع مقاومت، ایثار و دفاع مقدس تعلق گرفت. این تعداد نمایش با این موضوع انقدر از تشویق هنرمندان نیست، بلکه از ادبت هنرمندان، بصیرتشان و اهمیتی که ایثار و از خودگذشتگی برای عزت و سربلندی کشورشان دارند، ناشی می‌شود.حمید نیلی مدیر عامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس نیز بااشاره به رسیدن بیش از ۲۷۰۰ اثر به‌نخستین دوره جشنواره سرو درباره استقبال شهرستان‌ها از جشنواره گفت: استان‌ها بسیار مورد توجه ما بوده‌اند و برای ما شگفت‌آور بود که این تعداد اثر با دغدغه دفاع مقدس از سوی هنرمندان سراسر کشور تولید و برای شرکت در این رویداد ارائه شد. امیدواریم سال بعد هم دومین دوره جشن جایزه بزرگ سرو را بر پا کنیم.

هیئت مدیره خانه مطبوعات استان در روز خبرنگار در رسانه‌ها حاضر نمی‌شود

هیئت مدیره خانه مطبوعات خراسان رضوی اعلام کرد که در روز خبرنگار در رسانه‌ها حاضر نمی‌شود. در اطلاعیه خانه مطبوعات و رسانه‌های خراسان رضوی آمده است: «رسانه‌ها رسالت دارند تا آیین‌ها و با مردم صادق باشند و پیش و پیش از دیگران بر آنچه می‌گویند عالم و عامل باشند و مگر می‌شود دیگران را به فریب از حضور در مراسم و مجامع بخواهیم اما خودمان بخواهیم تا در روز خبرنگار همانند هر سال، گرد هم بنشینیم. این روزها وضعیت شیوع کرونا شرایط سختی را برای جامعه بشری تحمیل کرده که فقط به فضل الهی و نصرت اهل بیت(ع) می‌توان دل قوی داشت و با تأسی ولایت، توصیه‌های علمی پزشکی و ضوابط بهداشتی اصل فاصله‌گذاری را رعایت و تمکین کرد. فرارسیدن سالروز عروج شهید صامی و روز خبرنگار امسال نیز سایه شیوع ویروس کرونا می‌طبد تا با پنداشت حرمت قلب و ضمن گرمیادداشت مقام خبرنگاران، به عنوان نهاد صنفی رسانه‌ای، ملزم به صیانت از همکاران امان باشیم و برای حفظ سلامت فعالان ساعی رسانه‌ها از حضور در دفاتر مطبوعات و خبرنگاری‌ها برخلاف میل قلبی، عذرخواهی می‌کنیم و عجزازانه خواستار رعایت دیگران نیز باشیم.از سوی دیگر پیگیری مطالبه‌های صنفی و مسائل متبلا به ودغدغه‌های خبرنگاران را با افتخار، وظیفه ذاتی خودمان می‌دانیم و از طریق سایت و کانال‌های ارتباطی خانه پاسخ‌گوی عزیزان هستیم.

فیلم «دزیره» با صدای هنگامه قاضیانی

گروه سونیا نسخه توضیح‌دار فیلم سینمایی کلاسیک «دزیره» ساخته هنری کاستر را با صدای هنگامه قاضیانی، بازیگر مشهدی، منتشر می‌کند. سونیا (سینمای نابینایان) که هر ماه، دو فیلم سینمایی کلاسیک خاطره‌انگیز را با همراهی هنرمندان توضیح‌دار می‌کند، بعد از انتشار نسخه صوتی فیلم‌های سینمایی «کازابلانکا» با صدای سحر دولت‌شاهی، «دزد دچرخه» با صدای محسن بهرامی، «بر باد رفته» با صدای شبنم قدمی، «روانی» با صدای حبیب رضایی و «در باران» با صدای الهام نداد، به سراغ حبیب رضایی در نقش فیلم سینمایی «دزیره» با صدای هنگامه قاضیانی رفته است. این نسخه ساعت ۱۹ امروز از رادیو سونیا منتشر می‌شود و پس از آن، روی سایت سونیا قرار خواهد گرفت. علاقه‌مندان نیز می‌توانند با مراجعه به این پایگاه اینترنتی به فایل فیلم‌های سینمایی صوتی دسترسی داشته باشند.

راهبرد امروز، روزنامه‌نگاری توسعه‌محور باشد

علوم انسانی روزنامه‌نگار بوده‌اند. عمدتاً سواد و درک و جهان‌بینی آن‌ها از سیاستمداران بیشتر بوده است و اساساً سیاستمداران خط فکری و جهت اصلی تصمیم‌گیری‌های خود را در حوزه قانونگذاری و سیاستگذاری و اجاز از روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران زیده می‌گرفته‌اند. بدون تردید یکی از دلایل رشد سریع روزنامه‌نگاری انتقادی در کشور ما راحتی این ژانر روزنامه‌نگاری است. بعد از آن پاداش آنی و سریعی است که روزنامه‌نگاری انتقادی به‌همراه دارد. حال آنکه در روزنامه‌نگاری مبتنی بر توسعه، روزنامه‌نگار شباهتی با مردم عادی ندارد که در تق‌زدن به دولت یا هر چیز دیگری تبحری نزدیک به تبحر روزنامه‌نگاران انتقادی دارند. در این نوع روزنامه‌نگاری روزنامه‌نگار باید زحمت‌کنند، عرق بریزد، خود را برکشد و مسلح خود را با بیابورد و تاز پاداش آنی هم در کار نیست. انتقاد کردن همیشه راحت‌ترین کار است، اما اگر روزنامه‌نگار با رسانه‌ای بخواهد در این شرایط خاص کشور، دولت را در مسیر مبارزه با کرونا و هم‌زمان جهش تولید یاری کند، موضوع فرق می‌کند. یک روزنامه‌نگار حرفه‌ای در این فشارهای اقتصادی، سیاسی و گرونی‌ای مردم مرتبا با همکار حساب‌شده و مبتنی بر سنجه‌ها و یافته‌های دقیق جامعه را امیدوار دارد و به کار گزاران مسیر درست ا نشان دهد و نشان دهد، چگونه می‌توان جامعه را از زیر بار این فشارها به سلامت عبور داد. چگونه می‌توان یک ایده درست در مسیر توسعه کشور را در ذهن یک قانونگذار کاشت و آن قدر با حوصله آن را باغبانی کرد تا در ذهن او به نهالی تبدیل شود. البته این کارها سخت است. متأسفانه حقیقت تلخ است و اینکه ماروزنامه‌نگارانی در این حد و اندازه تربیت نکرده‌ایم و روزنامه‌نگاران توسعه‌ای که چنین دغدغه‌های ژرف و عمیقی داشته باشند کم داریم. ما با قضا با توسعه شبکه‌های اجتماعی و دیجیتال شدن محیط منبع در در او دیگری از روزنامه‌نگاری مبتنی بر مسئولیتی و راحت‌طلبی گرفتار شدیم که lazy journalism نام دارد. این نوع آخری که شایه‌اکار است و صرفاً به‌دنبال گرفتن لایک و ریت مخاطبان است. اگر در روزنامه‌نگاری انتقادی اصل ایده اورچینال باشد، در این نوع روزنامه‌نگاری اساس بر غریزه و حتی کبی‌پیست است. اگر می‌خواهید حرفه‌ای شوید، از مسیری که همه می‌روند نروید. پیام‌زید و پیام‌زید؛ یعنی هم یاد بگیرد بد و هم یاد بدهید. هم به مردم، هم به قانونگذاران و هم به سیاستمداران. هر وقت محتوایی تولید کردید که احساس کردید چیزی برای آموختن به دیگران ندارد و تنهاق زده‌اید تا لایک بگیرد، بدانید خود و مخاطبانتا را فریفته‌اید. روزنامه‌نگاران پیشرو قرن نوزدهم و بیستم در کشورهای توسعه‌یافته را شناسایی کنید و مشی آن‌ها را مرور کنید. روزنامه‌نگار حرفه‌ای پیش از یاز چیز باید خود توسعه‌یافته باشد و بعد کشورش را در مسیر توسعه یاری دهد؛ به‌ویژه در این شرایط خیلی خاص.

… که مقام معظم رهبری نیز به آن اشاره داشتند؛ یعنی گرهی که خود در داخل بر گره‌هایی که از خارج بر کار ما زده‌اند می‌زنیم- و طرفه اینکه امید داریم با همه این تلاش‌های ضد توسعه‌ای، ماشین توسعه کشور به سلامت پیش برود. در این شرایط وظیفه یک روزنامه‌نگار چیست؟ خب پاسخ این سؤال خیلی راحت نیست و از نظرگاه هر صاحب‌نظری متفاوت است. اما براساس مقدمات پیش‌گفته می‌توان این‌گونه تبیین کرد که در حال حاضر یک روزنامه‌نگار سوای از انتقاد کردن، سوت‌زدن، نورت‌بااندن به زوایای تاریخ، برمال کردن زشتی‌ها و پلشتی‌های سیاستمداران، نامزگویی به حکمرانان و کارگزاران هیچ وظیفه دیگری ندارد. از این رومن سؤالات جدیدی را مطرح می‌کنم که شاید پاسخ آن‌ها بتواند پاسخ سؤال اول را به‌همراه داشته باشد.

در کشوری که شعار سال آن «جهش تولید» است، چه کسی وظیفه دارد؛ سیاستگذاران و قانونگذاران مسیر درست جهش تولید را نشان دهد؟ چه کسی باید به قانونگذاران و نمایندگان مجلس یادآوری کند، فشار بیابورد که با قوانین ضد توسعه‌ای موجود جهش تولید با اساساً ممکن نیست یا سال‌ها به‌طول می‌انجامد؟ چه کسی باید به مردم یاد دهد که اگر می‌خواهند کشوری توسعه‌یافته داشته باشند، چه تغییرات و اصلاحاتی را در سبک زندگی خود باید آورند؟ چه کسی وظیفه دارد مردم را به‌عنوان اصلی‌ترین سرمایه‌های یک کشور با برنامه توسعه‌ای کشور همسو و همراه کند؟ چه کسی وظیفه دارد کارگزاران را در مسیر درستی که اتخاذ کرده‌اند تشویق کند و به آن‌ها اعتماد به‌نفس دهد؟ چه کسی مسئول ایجاد همبستگی ملی و افزایش سطح اعتماد به نفس توده‌های مردم است؟ چه کسی وظیفه دارد سرمایه اجتماعی و سرمایه ملی خلق کند؟ برای روزنامه‌نگارانی که هنوز فکر می‌کنند فقط باید سوت بزنند، افشاگری کنند، انتقاد کنند و… قطعاً این موارد نمی‌تواند وظیفه باشد. شاید قرار است این کارها را معلم‌ها در مدرسه یا سخنرانان در مراسم مختلف یا صدا و سیما با فیلم‌ها و سریال‌های خود انجام دهد. متأسفانه جواب منفی است. در کشورهای پیشرفته، روزنامه‌نگاران قبل از روزنامه‌نگاری انتقادی، این وظایف را به‌خوبی انجام داده‌اند. در کشورهای پیشرفته شاید نزدیک به یک قرن روزنامه‌نگاری همسوا با توسعه حاکم بوده است. اگر به روزنامه‌نگاری کشورهای توسعه‌یافته بنگریم، همه این کشورها ده‌ها سال و حتی بیش از یک قرن روزنامه‌نگاری دولتی، حاکمیتی و مبتنی بر توسعه داشته‌اند و بیشترین انرژی آن‌ها صرف آموزش، افزایش سطح آگاهی مردم، نخبگان و حتی قانونگذاران و سیاستمداران شده است. به روزنامه‌نگاری اروپا نگاه کنید. بزرگ‌ترین رمان‌نویس‌ها و دانشمندان